

Arrest

nr. 211 364 van 23 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een etnische Tamil te zijn, en afkomstig te zijn van het dorp Kanniya in het Trincomalee district, waar u gewoond hebt tot 2000. Nadien had u uw officieel adres in Thirukadaloor, hoewel u eigenlijk op verschillende plaatsen in de buurt woonde.

U werkte al van uw vijftien jaar oud als visser, hoewel u nooit een eigen boot had. In die hoedanigheid werden u en uw collega-visser in de periode 1996 – 1999 door de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE, “Tamiltijgers”) af en toe gedwongen om hen aan land te zetten. U had ook een zus die in 2001 bij de LTTE ging en van wie u sindsdien niets meer gehoord hebt. In 2010 werd u na een nacht vissen door de politie opgewacht aan wal, en door hen meegenomen. Ze ondervroegen u over uw betrokkenheid bij de LTTE en mishandelden u, en hielden u drie maanden lang vast. U werd dan vrijgekocht door een oom van u. Naderhand durfde u niet meer naar uw officieel adres terugkeren, en verbleef u op verschillende plaatsen in de buurt, onder meer bij de EHED-organisatie van 2013 tot 2015, waar u werkte als kantoorhulp. Voor het overige bleef u wel visser, maar vroeg u dat men u op een afgelegen plaats zou oppikken. Omdat u bang was van de politie, besloot u het land te verlaten, en ging u hiervoor in maart 2016 naar Colombo om een paspoort te halen. U werd op dat moment echter opnieuw opgepakt, en gedwongen een steekpenning te betalen om terug vrij te komen. Hierop regelde u via een familielid in Canada een mensensmokkelaar, die voor u een reis naar Senegal regelde op 26 oktober 2016 met een paspoort op uw naam dat hij voorzag.

Eens daar aangekomen werd u ongeveer een jaar lang aan het lijntje gehouden, waarna u naar Frankrijk kwam met een Frans paspoort. Hier kreeg u te horen dat u niet naar Canada kon gaan, en dat u in België betere opvang dan in Frankrijk zou krijgen, waarop u in België asiel aanvraag op 12 januari 2018. Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: een Sri Lankaanse identiteitskaart, een geboortebewijs, enkele brieven, en de enveloppe waarin deze zaken u werden toegestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaarde dat u Sri Lanka verliet omdat u vreesde voor uw leven naar aanleiding van een aantal arrestaties. U zou in 2010 gearresteerd geweest zijn op basis van een concrete verdenking van samenwerking met de LTTE voor drie maanden, en nogmaals in 2016, zonder concrete verdenking en klaarblijkelijk om smeergeld aan u te ontfutselen (CGVS p. 14).

Ten eerste dienen een aantal opmerkingen geformuleerd worden bij uw verklaringen over de arrestatie in 2010. Primo valt het op dat u verklaarde dat u inderdaad gedwongen werd om samen te werken met de LTTE, maar dat dit gebeurde in de periode 1996 – 1999 (CGVS p. 13). Het valt maar moeilijk te geloven dat u daarvoor pas in 2010 problemen voor zou ondervinden, nota bene na het einde van de oorlog tegen de LTTE, waar u ook op gewezen werd (CGVS p. 13).

Het is secundo ook vreemd dat het net u zou zijn die bij naam genoemd zou zijn en die men specifiek zocht in 2010 (CGVS p. 13). U verklaarde namelijk voorheen nog dat u indertijd werkte op de boot die de eigendom was van iemand anders, met verschillende collega's (CGVS p. 7). Dat men specifiek achter u aan zou komen, en enkel achter u, niet de collega's waarmee u indertijd samenwerkte (CGVS p. 12, 13), een toevallige aanwezigheid, tien jaar na datum, valt maar zeer moeilijk te geloven.

Tertio legt u ook nog een brief voor van een parlementariër die uw problemen zou onderschrijven (document 4). In deze brief staat echter te lezen dat u problemen kende in Sri Lanka door uw conflicten met andere vissers; van arrestaties door de overheid is geen sprake meer, ook niet van uw werk voor de LTTE als reden voor uw arrestatie. Hier tijdens het onderhoud op gewezen, dient u toe te geven dat het gaat om een volledig gesolliciteerd document (CGVS p. 19), wat de aannemelijkheid van uw relaas eerder ondermijnt dan deze te ondersteunen.

U zou quarto als gevolg van uw angst naar aanleiding van deze arrestatie ook enkele jaren verscholen hebben gezeten in de gebouwen van de EHED-liefdadigheidsorganisatie (CGVS p. 8). U legt ook een brief van deze organisatie voor (document 3). Over uw jarenlange verblijf bij hen, alsook over de problemen die daar de aanleiding voor geweest zouden zijn, wordt in dit document evenwel met geen woord gerept; men bevestigt enkel uw tewerkstelling in die periode. De brief dateert nochtans zagezegd van 18 april 2018, na uw komst naar België, en er is geen enkele reden dat ze deze zaken zouden verzwijgen. Als het gaat om een document opgesteld met als doel u te helpen bij uw procedure voor internationale bescherming, zou het net een must zijn om deze zaken te bevestigen - quod non. Hier tijdens het onderhoud op geweest, kan u enkel maar aangeven dat u niet weet waarom ze daar niets over zouden zeggen (CGVS p. 18). Bijkomend is het ook zeer merkwaardig dat u verklaarde dat u geen weet had dat er gedurende de gehele twee jaar die u daar doorbracht, ook maar één iemand anders geweest zou zijn die op gelijkaardige manier werd opgevangen door de organisatie (CVS p. 9).

Quinto verklaarde u over de opsluiting in 2010 voor de DVZ nog dat u hierover een politierapport zou proberen bekomen (vragenlijst CGVS dd. 20 februari 2018, afdeling 3.1.), maar dat hebt u klaarblijkelijk niet gedaan. U legt geen concrete aanwijzingen voor van de arrestatie in 2010, en de documenten die u wel aanbrengt ondergraven de aannemelijkheid van uw verklaringen eerder dan ze te ondersteunen. Er kan dan ook gesteld worden dat u er niet in slaagde om deze arrestatie in 2010 aannemelijk te maken, wat samen met de vaststellingen hierboven gedaan, uw bewering in het verleden ooit hulp geboden te hebben aan de LTTE, ondermijnt.

Ten tweede valt het ook op dat deze arrestatie dateerde van 2010, maar u het land pas verlaten heeft in 2016, wat uw voorgehouden vrees voor vervolging allermindst actueel maakt. In de tussentijd zou u geen problemen meer gekend hebben met de overheid, ook al bleef u bijvoorbeeld nog van 2010 – 2013 en 2015 - 2016 actief als visser in dezelfde streek (CGVS p.8, 9). Dat men u gedurende die tijd een aantal keer gezocht zou hebben, maar nooit kon vinden (CGVS p. 13), valt maar moeilijk te geloven, aangezien u al die tijd dezelfde job bleef uitoefenen als vroeger, en men u in 2010 zagezegd net opgepakt zou hebben toen u terug aan land kwam op het einde van de werkdag, waar u tijdens het gehoor ook op geweest werd (CGVS p. 12, 20). Dus zelfs los van de aannemelijkheid van de arrestatie in 2010, lijkt uw voorgehouden vrees daarop gebaseerd maar weinig actueel als u nog zes jaar lang in het land bleef wonen.

*U zou **ten derde** echter ook nog gearresteerd zijn in 2016. Hierover verklaarde u primo voor het CGVS evenwel dat u voorafgaand aan deze arrestatie reeds in Colombo was, en stond aan te schuiven aan het paspoortkantoor, wat aangeeft dat u al van plan was om het land te verlaten (CGVS p. 14). Hier gedurende het onderhoud op geweest, verklaart u dat er geruchten zouden zijn geweest dat men u wou arresteren, en daarom het land wou verlaten (CGVS p 19). **Het valt evenwel maar moeilijk te geloven dat als u werkelijk geruchten had opgevangen dat men u wou arresteren, u zich naar de hoofdstad zou begeven om een paspoort aan te vragen bij diezelfde overheid die u zou willen arresteren.***

Secundo valt het ook op dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde. Voor de DVZ verklaarde u nog dat u in 2016 gedurende een opsluiting van 15 dagen gemarteld werd wegens verdenking van lidmaatschap van de LTTE, op basis van de details van het vorige verhoor die ze opgevraagd hadden (vragenlijst CGVS dd. 20 februari 2018, afdeling 3.1.). Voor het CVS verklaarde u evenwel dat u opgepakt werd louter op basis van uw uiterlijk, dat u zelf aan hen vertelde over uw vorige arrestatie, en dat u gedurende deze periode wel geduwd en bedreigd werd, maar niet geslagen (GVS p. 14), een heel andere versie van de voorgehouden feiten. Als deze twee zaken samen in oenschouw worden genomen dient te worden besloten dat het maar weinig aannemelijk is dat u werkelijk werd opgepakt in 2016, en dat dit in ieder geval niet de aanleiding was om het land te verlaten, aangezien u net in Colombo was omdat u voordien al besloten had het land te verlaten.

*U verklaart **ten vierde** ook nog dat u een zus gehad zou hebben die bij de LTTE gezeten zou hebben, maar waar u sinds 2001 niets meer van gehoord hebt. U kan evenwel geen enkel begin van bewijs van het bestaan van deze zus voorleggen, en bevraged naar details over haar dienst voor de LTTE, moet u het antwoord op de meeste vragen schuldig blijven: zo weet u niet bij welke LTTE divisie ze ging, weet u niet wat haar LTTE-schuilnaam was, en kende u geen van haar oversten (CGVS p. 11). U kon kortom allermindst aannemelijk maken dat u een zus had die bij de LTTE zat. Bovendien geeft u ook aan dat de overheid u daar wel scheef voor bekeken zou hebben, maar dat dit geenszins de aanleiding was voor uw voorgehouden arrestaties, die daarentegen gebaseerd waren op uw eigen voorgehouden samenwerking met de LTTE, die ook al niet aannemelijk was (CGVS p. 11).*

Ten slotte kunnen er nog een aantal andere zaken worden aangestipt over uw verklaringen omtrent uw komst naar België. Zo verklaart u *primo* dat u met een paspoort op uw eigen naam Sri Lanka hebt verlaten, dat u via een smokkelaar verkregen zou hebben. Vervolgens zou u met een Frans paspoort Europa zijn binnengekomen. Beide zaken zouden evenwel in beslag genomen zijn door de mensensmokkelaar (CGVS p. 14, verklaring DVZ dd. 20 februari 2018, afdeling 24.). Op zich is het al opmerkelijk dat u Sri Lanka zou kunnen verlaten met een paspoort op uw eigen naam als u gezocht zou worden door de overheid. Bovendien is uw verklaring over het afnemen van uw paspoort zeer stereotiep, en het is maar de vraag wat de mensensmokkelaar met een paspoort op uw naam zou moeten aanvangen.

Secundo, wat betreft uw reisweg, verklaart u dat u zo'n jaar lang zou hebben moeten wachten om naar Europa te komen omdat de smokkelaar u in Senegal aan het lijntje hield. Gedurende al deze tijd zou u niet echt iets om handen hebben gehad en de hele tijd hebben binnen gezeten (CGVS p. 15, 16, 17). Het valt evenwel maar moeilijk te geloven dat een gezonde jongeman van beroepsleeftijd zich zodanig lang zou laten opsluiten zonder iets om handen. Bovendien kan u niet van dit verblijf, noch van gelijk welk deel van uw reisweg enig begin van bewijs voorleggen, waardoor het CGVS wat betreft het moment van vertrek, uw reisweg, de landen waar u doorreisde, etc. enkel maar kan afgaan op uw verklaringen, die voor het overige maar weinig plausibel zijn gebleken.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielaanvragers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw aanvraag en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 28 juni 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft een korte theoretische uiteenzetting aangaande de materiële motiveringsplicht.

Verder beaamt verzoeker dat hij pas in 2010 werd gearresteerd voor zijn samenwerking met de LTTE in de periode 1996-1999. Hij legt uit dat de overheid hem pas in 2010 op het spoor kwam, omdat hij pas dan verklikt werd.

Verzoeker stelt voorts dat hij op een boot werkte met een andere collega, welke al lange tijd niet meer in Sri Lanka is zodat de overheid zich op verzoeker concentreerde.

Verzoeker benadrukt dat hij heel veel moeite heeft gedaan om bijkomende documenten te bekomen, maar dat dit niet evident was. Hij legt uit dat zijn nonkel niet naar de politie durfde om het politierapport op te vragen, uit schrik dat er bijkomende vragen zouden worden gesteld over de verblijfplaats van verzoeker. Verzoeker legde een brief voor van de EHED-liefdadigheidsorganisatie, waarin bevestigd wordt dat hij er verbleef/zich er verschulde. Verzoeker haalt aan dat de priester die de brief opstelde zelf bang was om de concrete problemen van verzoeker op papier te zetten.

Waar verweerder opmerkt dat de arrestatie dateerde van 2010 en verzoeker pas vertrok in 2016, betoogt verzoeker dat hij niet de mogelijkheden had om alles achter te laten en te vertrekken en daarom ondergedoken leefde. Verzoeker legt uit dat hij in 2016 echt niet langer in het land kon blijven, gezien hij vernomen had dat men effectief van plan was om hem te arresteren.

Wat de vermeende tegenstellingen betreft tussen zijn verklaringen op de DVZ en het gehoor op het CGVS, wenst verzoeker op te merken dat hij op de DVZ niet de mogelijkheid kreeg om alles uitgebreid uiteen te zetten. Hij stelt dat hij werd aangemaand om het kort te houden en dat hem verzekerd werd dat hij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles in detail te vertellen. Hij meent dan ook dat vermeende tegenstellingen hem niet kunnen worden verweten en volhardt in zijn verklaringen zoals gedaan op het CGVS.

Verzoeker verduidelijkt verder dat hij zijn paspoort via omkoping heeft bekomen en dat hij grote sommen geld betaald heeft aan de smokkelaar, die alles geregeld heeft.

Verzoeker meent dat verweerder ten onrechte geen geloof hecht aan zijn problemen en bijzonder onredelijk te werk is gegaan bij de beoordeling van zijn asielrelaas.

Het verzoekschrift voert aan dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en dat verweerder tevens de materiële motiveringplicht schendt.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij aanvullende nota van 10 september 2018 legt verweerder de COI Focus "Sri Lanka. Risico bij terugkeer" van 29 mei 2018 (Cedoca) neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekers asielrelaas is geheel gesteund op zijn vroegere banden met de LTTE waardoor hij problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten zou hebben.

2.4.2. Het kan niet overtuigen dat verzoeker ooit maar enige LTTE-banden had. Verzoeker verklaarde in 2010 te zijn gearresteerd en drie maanden opgesloten op basis van verdenking van samenwerking met de LTTE (notities persoonlijk onderhoud van 2 mei 2018 (hierna: notities), p. 5, p. 11, p. 13). De Raad kan echter niet inzien - noch licht verzoeker toe - dat verzoeker pas in 2010, dus na het einde van de burgeroorlog tussen de Sri Lankaanse autoriteiten en de LTTE, problemen ondervond omwille van zijn beweerde gedwongen samenwerking met de LTTE, die zou hebben plaatsgevonden in de periode 1996-1999 (notities, p. 13). Bovendien vermeldde verzoeker bij de DVZ dat hij gearresteerd werd omdat hij LTTE-leden had meegenomen in zijn boot (vragenlijst CGVS, punt 3.1), terwijl hij bij het CGVS stelde dat ze hem tevens beschuldigden van het verbergen van wapens voor de LTTE (notities, p. 11, p. 13, p. 19).

2.4.3. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift uitlegt dat de overheid hem pas in 2010 op het spoor kwam, omdat hij pas dan verklikt werd, merkt de Raad op dat hij dit reeds aanhaalde gedurende zijn persoonlijk onderhoud, doch niet in staat was deze losse bewering te verduidelijken: "*Waarom werd u op dat moment verklikt?*", "*Geen idee, ik weet niet wie me aangaf, of waarom op dat moment. De autoriteiten hebben geen manier om het te ontdekken tot iemand het zegt.*" (notities, p. 13). Verzoeker blijft bij een loze bewering.

2.4.4. Bovendien is het niet aannemelijk dat de autoriteiten, tien jaar na datum, enkel verzoeker zouden viseren, en niet zijn collega-vissers met wie hij op de boot werkte, noch - en in de eerste plaats - de eigenaar van de boot (notities, p. 7, p. 13). De uitleg in het verzoekschrift, dat zijn andere collega al lange tijd niet meer in Sri Lanka verbleef zodat de overheid zich op verzoeker concentreerde, kan niet overtuigen, temeer nu verzoeker het had over meerdere collega's en niet kan worden ingezien dat deze dan niet gevisieerd werden door de autoriteiten.

2.4.5. Verzoekers beweringen omtrent de verstrekte hulp aan de LTTE in 1996-1999 en zijn arrestatie in 2010 omwille hiervan komen niet overeen met de inhoud van de brief van een parlementariër die zijn problemen zou onderschrijven. In deze brief staat immers te lezen dat verzoeker problemen kende in Sri Lanka door zijn conflicten met andere vissers en is geen sprake van arrestaties door de overheid, noch van zijn werk voor de LTTE als reden van deze arrestatie.

Hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud, antwoordde verzoeker “*Ik wou hem gewoon doen certifiëren wat er gebeurde, hij vroeg me wat ik meemaakte, en schreef die brief, ik legde hem niet alles uit, maar wat mogelijk was.*” (notities, p. 19), waaruit het gesolliciteerd karakter van de brief blijkt. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker een heel ander relaas vertelde aan de parlementariër, die vervolgens de brief schreef, dan voor het CGVS, wat de waarachtigheid van zijn asielmotieven fundamenteel ondergraaft.

2.4.6. Bovendien legt verzoeker geen enkel begin van bewijs neer met betrekking tot zijn voorgehouden arrestatie in 2010. Nochtans gaf verzoeker aan dat zijn oom Y. “*een politieverlag [heeft] laten opmaken waarin stond dat ik vermist was gedurende 3 maanden*” en hij dit zou proberen te bemachtigen (vragenlijst CGVS, punt 3.1). Waar verzoeker in zijn verzoekschrift uitlegt dat zijn nonkel niet naar de politie durfde om het politierapport op te vragen, uit schrik dat er bijkomende vragen zouden worden gesteld over de verblijfplaats van verzoeker, merkt de Raad op dat verzoeker bij de DVZ aangaf dat zijn nonkel het rapport al had laten opmaken en het dus een kwestie van opsturen was. Het argument in het verzoekschrift is aldus strijdig met verzoekers verklaringen. De documenten die verzoeker dan wel neerlegde, de brief van de parlementariër (zie *supra*) en de brief van EHED (zie *infra*), kunnen dan slecht de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondergraven eerder dan ze te bevestigen.

2.4.7. In zoverre al geloof wordt gehecht aan verzoekers activiteiten voor de LTTE en zijn arrestatie omwille hiervan in 2010, *quod non*, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij naar aanleiding van deze arrestatie enkele jaren ondergedoken heeft geleefd in de gebouwen van de EHED-liefdadigheidsorganisatie (notities, p. 8). Zo is geenszins geloofwaardig dat verzoeker, indien hij werkelijk twee jaar verbleef bij EHED, niet zou weten of enig ander persoon op dezelfde manier werd opgevangen door de organisatie (notities, p. 9). Verzoeker kon evenmin aangeven waarvoor EHED staat (notities, p. 9). Bovendien wordt in de door verzoeker voorgelegde brief van EHED van 18 april 2018 geen enkel gewag gemaakt van verzoekers jarenlange verblijf bij hen, noch van de problemen die hiervoor de aanleiding zouden zijn geweest. De brief bevestigt enkel verzoekers tewerkstelling van 2013 tot 2015 bij EHED. Nochtans dateert de brief van 18 april 2018, na verzoekers komst naar België, zodat er geen enkele reden is voor de organisatie om deze zaken te verzwijgen. Indien verzoeker werkelijk onderdook bij deze organisatie, dan is het net in verzoekers belang - zeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming - dat de organisatie deze feiten zou bevestigen. Hierop gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud, stelde verzoeker slechts dat hij niet weet waarom ze daar niets over zouden zeggen (notities, p. 18). Voorgaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanpak verder.

2.4.8. Waar verzoeker nog aanvoert dat de priester die de brief opstelde zelf bang was om verzoekers problemen neer te pennen, kan niet worden ingezien – noch licht verzoeker toe – waarom deze priester hiervoor bang zou moeten zijn. De Raad herneemt dat verzoeker zich reeds in België bevond. Verzoekers uitleg houdt geen steek.

2.4.9. Verder kan worden opgemerkt dat verzoeker het land pas verliet in 2016, terwijl zijn arrestatie omwille van verdenking van samenwerking met de LTTE van 2010 dateerde, zodat verzoekers voorgehouden vrees niet meer actueel is. Immers, verzoeker bleek geen problemen meer gekend te hebben in tussentijd, ook al bleef hij nog van 2010 tot 2013 en 2015 tot 2016 actief als visser in dezelfde streek (notities, p. 8, p. 9). Gezien verzoeker gedurende het grootste deel van deze periode dezelfde job kon uitoefenen, kan verzoekers verklaring dat hij gedurende die tijd wel gezocht, maar niet gevonden, werd (notities, p. 13) niet overtuigen. Dit klemt te meer nu verzoeker in 2010 zagezegd net opgepakt zou zijn toen hij terug aan land kwam op het einde van de werkdag (notities, p. 12, p. 20). Daargelaten geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden arrestatie in 2010, is verzoekers vrees voor vervolging hoe dan ook niet actueel meer gezien hij zes jaar lang zonder problemen in het land kon blijven wonen.

2.4.10. In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij in 2010 niet de mogelijkheden had om alles achter te laten en te vertrekken en daarom ondergedoken leefde. Nochtans stelde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud enkel dat hij bang was om het land via de luchthaven in Colombo te verlaten (notities, p. 19). Hij voegde eraan toe dat hij opnieuw werd gevangen (in 2016) en dat hij het niet allemaal opnieuw wilde meemaken en daarom het land verliet (notities, p. 19). Verzoeker had echter eerder verklaard dat hij voorafgaand aan zijn arrestatie in 2016 reeds in Colombo was en stond aan te schuiven aan het paspoortkantoor, wat aangeeft dat hij reeds voor zijn arrestatie van plan was om het land te verlaten (notities, p. 14). Hierop gewezen, stelde verzoeker dat er geruchten zouden zijn geweest dat men hem wou arresteren en bevestigt dat hij daarom het land wou verlaten (notities, p. 19).

Indien verzoeker werkelijk geruchten had opgevangen dat de autoriteiten hem wouden arresteren, is het niet aannemelijk dat hij zich naar Colombo zou begeven om een paspoort aan te vragen bij diezelfde overheid die hem zou willen arresteren. Verzoekers incoherente verklaringen aangaande de chronologie van de gebeurtenissen toont aan dat zijn verklaringen niet op waarachtige ervaringen berusten. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelde dat hij in 2016 echt niet langer in het land kon blijven, gezien hij vernomen had dat men effectief van plan was om hem te arresteren, bevestigt verzoeker louter één van de uiteenlopende versies, wat geenszins volstaat om de vastgestelde incoherenties en onaannemelijkheden te weerleggen.

2.4.11. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af aangaande zijn arrestatie in 2016. Zo gaf verzoeker bij de DVZ nog aan: *“Op 20/03/2016 werd ik opnieuw gearresteerd door leden van C.I.D. Ik werd opgepakt verdachte te zijn als LTTE-lid. Ze hadden al mijn vorige details opgevraagd. Ik heb opnieuw smeergeld betaald waarna ik werd vrijgelaten. Ik betaald 1 Lak 80.0000 om vrijgelaten te worden na 15 dagen. Tijdens deze 15 dagen werd ik gefolterd.”* (vragenlijst CGVS, punt 3.1). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker echter *“Ik was Tamil aan het spreken, en ze zagen hoe ik eruit zag, wouden wat vragen stellen. En nadien werd ik onderzocht, ik zei alles, dat ik eens gevangen was, ik werd vrijgelaten en wou naar een klein land om te gaan werken, ik zei hen alles. En ik zei dat ik geen ouders heb en bij oom woon. Ze vroegen een som geld. 300.000. Ik had maar 150.000 bij, ik betaald een werd vrijgelaten. Ze hebben me 15 dagen vastgehouden. Ze bedreigden en duwden me, maar sloegen me niet. De eerste keer wel.”* (notities, p. 14). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn tweede arrestatie doen afbreuk aan zijn geloofwaardigheid nu niet aannemelijk is dat verzoeker over dergelijke feiten strijdige verklaringen kan afleggen indien de feiten waarachtig zijn. Evenmin kan worden aangenomen dat deze arrestatie de aanleiding voor verzoekers vlucht was, gezien hij net in Colombo was omdat hij voordien reeds besloten had het land te verlaten.

2.4.12. Wat de vermeende tegenstellingen betreft tussen zijn verklaringen op de DVZ en het gehoor op het CGVS, voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat hij op de DVZ niet de mogelijkheid kreeg om alles uitgebreid uiteen te zetten, dat hij werd aangemaand om het kort te houden en dat hem verzekerd werd dat hij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles in detail te vertellen. De Raad wijst erop dat verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

2.4.13. Verzoeker verklaarde verder nog dat hij een zus zou gehad hebben die bij de LTTE gezeten zou hebben, maar waar hij sinds 2001 niets meer van gehoord heeft (notities, p. 10). Verzoeker legt echter geen enkel begin van bewijs van het bestaan van deze zus voor. Bovendien blijkt verzoeker niet in staat details te geven over de vermeende LTTE-dienst van zijn zus. Zo weet hij niet bij welke LTTE divisie ze ging, weet hij niet wat haar LTTE-schuilnaam was, en kende hij geen van haar oversten (notities, p. 11) of andere nuttige gegevens. Verzoeker maakte aldus niet aannemelijk dat hij een zus had die bij de LTTE zat. Hoe dan ook stelde verzoeker dat, hoewel de overheid hierom *“niet vriendelijk met ons”* was, dit geenszins de aanleiding was voor zijn voorgehouden arrestaties, die gebaseerd waren op verzoekers eigen beweerde, doch ongeloofwaardig bevonden, samenwerking met de LTTE (notities, p. 11).

2.4.14. Wat betreft zijn vlucht, verklaarde verzoeker dat hij met een paspoort op zijn eigen naam, dat de smokkelaar hem zou bezorgd hebben, Sri Lanka verlaten heeft (verklaring DVZ, punt 24; notities, p. 14). De vaststelling dat verzoeker Sri Lanka met een paspoort onder zijn eigen naam kon verlaten bevestigt de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van zijn band met de LTTE. Verzoeker verklaarde dat hij vervolgens met een Frans paspoort Europa is binnengekomen (verklaring DVZ, punt 24; notities, p. 14). Beide paspoorten, alsook enig ander document ter staving van zijn reisweg, zouden - stereotiep - in beslag genomen zijn door de mensensmokkelaar (verklaring DVZ, punt 24; notities, p. 14, p. 17). Verder verklaarde verzoeker dat hij voor zijn komst naar Europa ongeveer een jaar lang in Senegal heeft moeten wachten, terwijl initieel gezegd werd dat dit slechts een maand zou duren (notities, p. 15). Verzoeker zou gedurende al deze tijd niet echt iets omhanden hebben gehad en de hele tijd hebben binnen gezeten (notities, p. 15, p. 16, p. 17). Zijn verklaringen over deze periode weten niet te overtuigen. Verzoekers onaannemelijke verklaringen over zijn reisweg en de afwezigheid van enig document ter staving van zijn reis (paspoort, tickets, etc.) ondermijnen verder zijn algehele geloofwaardigheid.

Dergelijke vaststellingen maken het niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker een eventueel door hem verkregen visum voor zijn reis, in het bijzonder het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde, tracht verborgen te houden. Dit klemt te meer nu geen geloof gehecht wordt aan verzoekers asielrelaas en er dus geen redenen zijn waarom hij niet legaal zou vertrokken zijn.

2.4.15. Waar verzoeker in het verzoekschrift louter volhardt dat hij zijn paspoort via omkoping heeft bekomen en dat hij grote sommen geld betaald heeft aan de smokkelaar, die alles geregeld heeft, kan dit bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen.

2.4.16. Aldus hecht de Raad geen geloof aan verzoekers beweerde banden met de LTTE en zijn arrestatie(s) omwille hiervan, noch dat verzoeker omwille hiervan zou vervolgd worden door de Sri Lankaanse autoriteiten, noch aan de voorgehouden banden van zijn zus met de LTTE.

2.4.17. De door verzoeker voorgelegde documenten kunnen bovenvermelde vaststellingen niet doen ombuigen. Verzoekers identiteitskaart en geboortecertificaat kunnen hoogstens zijn identiteit aantonen, wat niet ter discussie staat. De respectievelijke brieven van EHED en een parlementariër werden hierboven reeds besproken.

2.4.18. Volledigheidshalve blijkt uit de COI Focus "*Sri Lanka: Risico bij terugkeer*" van 29 mei 2018 - bij aanvullende nota neergelegd door verweerder - dat een terugkeer naar Sri Lanka uit het buitenland aanleiding kan geven tot ondervragingen door de CID op de luchthaven of achteraf. Tevens blijkt dat het bijna altijd gaat om personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Soms worden personen ook aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving kunnen weliswaar strafrechtelijk vervolgd worden, ongeacht de etnie waartoe men behoort. Een soevereine staat heeft echter het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Uit de beschikbare informatie kan niet blijken dat eventuele straffen, in zoverre ze al worden toegepast, de toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigen. Hoe dan ook verzoeker is legaal vertrokken met geldige reisdocumenten. Hij toont niet aan dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker niet met geldige documenten kan terugkeren naar Sri Lanka.

2.4.19. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen, het formuleren van boude beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend achtien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK